

Sadonkorjuuta

Meillä on meneillään sadonkorjuuaika. Sato on riippuvainen säistä, eikä vuodet ole veljeksiä. Tänä kesänä on saatu sadetta paikoin liikaakin, hallaöitä ei ole juuri ollut ja lämmintä on riittänyt.

Keväällä seurakunnassamme siunataan kylvöjä. ”Hän säät ja ilmat säätää...”, luotamme ja toivomme. Syksyllä vietämme tuottajien kirkkopyhää. Hyvä niin, mutta voisimme toki pitää ihan sadonkorjuujuhlan.

Metsistä ja puutarhoista keräämme marjat, sienet ym. talteen. Sellaisena syyskesän päivänä, kun on poiminut, perannut ja pakastanut, on mieli täynnä kiitosta.

Lapsuuskesät olivat aina aurinkoisia. Muistan hyvin sen tunteen, kun syyskesän päivänä naapurista kuului puimakoneen ääni. Joku siinä äänessä oli niin turvallista.

Naapuri oli meille rakas paikka. Saimme leikkiä jännittävässä paikoissa ja tutustua eläimiin. Oltiin mukana potunnostossa, saatiin herneenpalkoja ja nauriita. Iida-tädille kerrottiin elämän pikku murheet ja ilot.

Yksi ihana muisto on myös, kun myllärieno toi ohrajauhoja ja äiti pääsi keittämään muttia. Sunnuntai oli vapaapäivä ja meillä usein muttipäivä.

Lapsena opetettiin, että taikina siunataan ja leipä on Jumalan viljaa, jota tulee kunnioittaa. Vieläkin tunnen piston sydämessä, jos panen leipää ros kiin.

Ensi sunnuntain aiheena on lähimmäinen. Lähimmäisen rakkaudessakin voimme korjata satoa, jos kylvämme hymyä, ystävällisiä sanoja ja hyviä tekoja. Hymy palaa aina takaisin, sanat ja teot palkitaan.

Näinä aikoina tuntuu, että Jeesuksen käsky ”Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” (Matt. 22:39) on hukunut kiusaamiseen ja vihapuheisiin. Tuntemme surua ja voimattomuutta. Voimme vain uskoa hyvyyden voittavan.

Onneksi meistä suurin osa on tavallisia arkienkeleitä lähimmäisilleen. Moni antaa aikaansa ja taitojaan palvelemaan seurakunnissa, yhteisöissä ja järjestöissä. Olemme saaneet kesämatkoilla ja tapahtumissa nauttia tällaisista palveluista, saaneet elämyksiä, kohdattu ihmisiä, vaihdettu ajatuksia. Yhteinen elämys tekee vieraastakin tutun.

Voisimme antaa hyvästä sadosta heille, jotka ovat menettäneet. Voisimme antaa lähimmäisille ystävyttemme ja palvella kukin lahjojensa mukaan.

Pekka Simojoen ”Laulu jakamisesta” kertoo neljässä säkeistössään ja kertosaakeessa kaiken olennaisen. Laulu alkaa näin: ”*Kantakaa kuormat heikkojen. Kulkekaa tietä Kristuksen, sillä mitään ei ole suurempaa kuin työtä tehdä ja rakastaa*”

Ritva Ylikoski
Pulkkilan kappelineuvoston pj
Siikalatvan seurakunta
Siikajokilaakso 18.8.2016

